

ристання ресурсів, підвищення ефективності та конкурентоспроможності підприємства в умовах сучасного ринку будівництва.

Організаційно-економічний механізм розвитку будівельного підприємства охоплює всі аспекти його діяльності – від організаційної структури та управлінських процесів до фінансових, технічних і соціальних аспектів. Для успішного розвитку підприємства важливо не лише забезпечити ефективне управління на кожному етапі будівництва, але й здійснювати стратегічне планування, адаптацію до змін ринку та інноваційні перетворення, враховуючи екологічні та соціальні чинники. Це дозволить підприємствам бути конкурентоспроможними, стабільними та орієнтованими на довгострокове зростання.

Список використаних джерел

1. Гой В.В., Пруненко Д.О., Дмитренко А.А., Коваленко Л.Б. Організаційно-економічний механізм забезпечення розвитку будівельних підприємств для формування й використання інтелектуальної економічної системи: теоретичні аспекти та напрями розробки. Наука і техніка. № 5(33). 2024. С. 394–405.

2. Дмитренко А.А. Організаційно-економічне забезпечення розвитку будівельних підприємств. Наука і техніка сьогодні. № 11(25). 2023. С. 267–273.

3. Новікова І.В. Управління фінансовим забезпеченням розвитку підприємств в сучасних умовах. Бізнес-навігатор. Вип. 6.1-1. 2019. С. 247–251.

Чудовська В.А.

к.е.н., ст. дослідник, завідувач кафедри економіки, менеджменту та управління територіями

Чернявська В.В.

магістрантка

ВП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ МЕМОРІАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ

Відведення земель для будівництва меморіальних комплексів є важливим для забезпечення культурної та історичної пам'яті нації. Меморіальні комплекси мають значне соціальне та історичне значення, символізують повагу до видатних постатей та подій, а також сприяють збереженню національної ідентичності [1, с. 12-18].

Створення меморіальних комплексів під час війни в Україні має надзвичайну актуальність та важливість. Вони служать місцем, де можна вшанувати пам'ять тих, хто віддав своє життя за свободу, незламність та незалежність України. Це важливо для родин загиблих, друзів та всіх громадян, які хочуть віддати шану героям.

Сучасні технології та підходи до проектування дозволяють створювати більш інтерактивні та доступні для відвідувачів меморіальні комплекси, що сприяє їх популяризації та залученню молодого покоління до вивчення історії. Однак існуючі нормативно-правові колізії та адміністративні бар'єри ускладнюють процес землевідведення для таких об'єктів, що підвищує актуальність дослідження цієї теми [2, с. 45-52].

Історичне підґрунтя та важливість цієї теми полягає в тому, що меморіальні комплекси відіграють особливу роль у збереженні історичної пам'яті та культурної спадщини. Вони слугують місцями, де суспільство може вшанувати пам'ять видатних осіб та подій, що мають значення для людства. У сучасному світі, де швидко змінюється міський ландшафт та зростає урбанізація, важливо зберігати такі місця, які нагадують про наше минуле, роблять значний внесок у розвиток нації і відіграють важливу роль у збереженні історичної пам'яті [3, с. 33-40].

З давніх часів люди створювали меморіальні споруди та комплекси, щоб зберегти пам'ять про своїх предків, героїв та важливі події. Наприклад, у Стародавньому Єгипті будували піраміди як місця поховання фараонів, які вважалися божественними правителями. У Стародавній Греції та Римі зводили монументи та храми на честь богів та героїв. У середньовічній Європі меморіальні комплекси часто створювалися на честь видатних воїнів та правителів. Вони допомагають суспільству пам'ятати про важливі події, такі як війни, революції, національні трагедії та досягнення. Наприклад, меморіали, присвячені жертвам Другої світової війни, Голокосту, Голодомору та інших трагічних подій, нагадують нам про важливість миру, толерантності та людяності.

Розробка проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для меморіального комплексу є важливим завданням, яке вимагає ретельного планування та врахування багатьох аспектів. Цей процес включає в себе аналіз правових, технічних та екологічних умов, а також врахування соціальних та культурних потреб громади. Виконання ефективного проекту землеустрою, який забезпечить оптимальне використання земельної ділянки для створення меморіального комплексу включає в себе кілька етапів.

Перший етап – це підготовчі роботи, які включають збір та аналіз інформації про земельну ділянку, її правовий статус, природні умови та існуючу інфраструктуру. На цьому етапі також проводиться оцінка екологічного стану території та можливих ризиків, пов'язаних з її використанням.

Другий етап – це розробка концепції проекту, яка включає визначення основних функціональних зон меморіального комплексу, планування розташування об'єктів та інфраструктури, а також розробку ландшафтного дизайну. Важливо враховувати, що меморіальний комплекс повинен бути не лише місцем пам'яті, але й комфортним простором для відпочинку та проведення культурних заходів.

Третій етап – це розробка детального плану землеустрою, який включає в себе технічні рішення щодо інженерних мереж, систем водопостачання та водовідведення, електропостачання та освітлення, заходи щодо охорони навколишнього середовища та забезпечення безпеки відвідувачів.

Завершальний етап – це погодження проекту з відповідними органами влади та отримання необхідних дозволів на будівництво. Після цього можна розпочинати реалізацію проекту, яка включає будівельні роботи, благоустрій території та встановлення меморіальних об'єктів.

Таким чином, розробка проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для меморіального комплексу є складним та багатограним процесом, який вимагає врахування багатьох факторів та залучення фахівців з різних галузей. [4, с. 23-29].

Сучасна практика відведення земель під меморіальні комплекси стикається з низкою проблем:

1. Нечіткість нормативно-правового регулювання – існує неузгодженість між положеннями Земельного кодексу України та законами, що стосуються охорони культурної спадщини та містобудівної діяльності [5;6].

2. Складність погоджень – для отримання дозволів на виділення ділянки часто потрібні численні погодження, зокрема з органами місцевого самоврядування, органами охорони культурної спадщини та природоохоронними установами [7].

3. Недосконалість процедур – відсутність чітко визначених процедур надання земельних ділянок для меморіальних цілей може призводити до затримок і підвищених фінансових витрат.

Аналіз законодавства. Процес відведення земель для меморіальних комплексів регулюється такими основними нормативними актами:

- Земельний кодекс України: визначає загальні принципи землевідведення, однак не має чітких норм для специфічних потреб меморіальних об'єктів [5].

- Закон України “Про охорону культурної спадщини”: зобов'язує враховувати історичну та культурну цінність ділянок, особливо в контексті збереження культурної спадщини [6].

• Закон України “Про регулювання містобудівної діяльності”: регламентує питання просторового планування, однак часто містить лише загальні положення для об’єктів соціального значення [7].

Відведення земельної ділянки під меморіальні комплекси передбачає також дотримання екологічних норм, оскільки такі об’єкти повинні враховувати природоохоронні вимоги для збереження навколишнього середовища.

З метою вдосконалення процесу землевідведення під меморіальні об’єкти доцільно гармонізувати нормативно-правову базу. Це передбачає удосконалення законодавчих положень, зокрема щодо визначення процедур і вимог для меморіальних комплексів. Скорочення кількості погоджень та спрощення адміністративних процедур. Встановлення чітких норм у Земельному кодексі для об’єктів культурної та історичної значущості.

Такі кроки сприятимуть збереженню культурної спадщини, оптимізації процесу землевідведення та створенню умов для своєчасної реалізації соціально важливих проєктів.

Список використаних джерел

1. Шульга, М.В. Проблеми землевпорядного забезпечення меморіальних комплексів в Україні. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія “Економіка, аграрний менеджмент, бізнес”. 2018. Вип. 289. С. 12–18.

2. Карпенко Л.І., Савченко О.О. Особливості правового забезпечення охорони культурної спадщини в Україні. Актуальні проблеми державного управління. 2019. № 3. С. 45–52.

3. Мартиненко В.Ю. Адміністративні бар’єри в процесі відведення земельних ділянок під меморіальні об’єкти. Юридичний вісник. 2020. № 5. С. 33–40.

4. Діденко І.М. Екологічні вимоги до використання земельних ділянок під громадські об’єкти. Екологічна безпека та природокористування. 2019. № 2. С. 23–29.

5. Земельний кодекс України // Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>

6. Про охорону культурної спадщини: Закон України від 08.06.2000 р. №1805-III // Відомості Верховної Ради України. 2000. № 39. Ст. 333.

7. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України від 17.02.2011 р. № 3038-VI // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 34. Ст. 343.